

Biblická hodina – Niektoré príbehy zo SZ

Izákova žena a Abraháмова smrť

Nie je dobré byť človeku osamote – známy to verš. Lenže *človek môže byť sám aj v spoločnosti mnohých a môže byť sám, ale nemusí byť osamelý*. Ak však nájdeme spriaznenú dušu, v podstate sami nikdy nie sme, lebo nás spája viac ako iba fyzická prítomnosť. A to platí o všetkých vzťahoch, nielen o manželstve. Resp. niekedy to o manželstvách ani neplatí. Ale poďme pekne po poriadku.

Abrahám je už naozaj starý a sám. Jeho verná manželka už zomrela a zostal iba Izák. Dvaja pútnici, pričom jeden z nich je pri konci svojej cesty. Ako sa naplní zaslúbenie Hospodina, keď je Izák sám? A ako vytrvá vo viere v tom pohanskom kraji? Abrahám vie, že synovi musí zabezpečiť manželku. Nie však zo žien Kanaánu, lebo sú pohanky a to by Izák neskončil dobre (viď Lót). **Musí to byť žena s odvahou opustiť dom svojho otca tak, ako to urobil dávno Abrahám a nasledovať neznámeho do neznáma.** A tak vyzýva svojho sluhu Eliézera, aby prisahal: 1 Moj 24:3-4.

Abrahám upriamuje svoju pozornosť, aj pozornosť sluhu či Izáka na svoju rodnú krajinu a posielala tam sluhu. Nie je to ľahká situácia: sluha má strach. Odkiaľ bude vedieť, ktorá žena je tá správna, Pánom Bohom vyvolená pre Izáka? A čo ak nebude tá žena chcieť ísť s Eliézerom? Môže priviesť Izáka späť do Abrahámovho rodiska? 24:6-8.

Tieto slová nie sú len vyjadrením strachu, ale aj upevnením vo viere a v nádeji, že cesta, na ktorej Abrahám počas života s Pánom je, je správna a nie je dôvod vracat' sa späť do minulosti. Je presvedčený, že Boh, ktorý s ním začal dobré dielo, ho aj dokoná a že ho povedie do budúcnosti tak, ako to zaslúbil. **Abrahám hovorí o 3 požehnaníach, ktoré už zažil: Boh, ktorý ma vyviedol - ktorý so mnou hovoril - a ktorý mi prisahal.** Toto Abrahám zažil a tomu verí, na základe osobných skúseností. Preto vie, že Boh ho neopustí ani teraz.

Boh bude konať a Abrahám sa musí naučiť poslúchať, zas a znova, pretože požehnanie nepôsobí automaticky. Ľudia v ňom dostávajú úlohy. Robí to: vyslala svojho sluhu s 10 ťavami a množstvom cenností. Na manželstve Izáka a jeho budúcej manželky majú teda zásluhu viacerí: Abrahám, lebo poslúcha Boha a nechce pre syna ženu pohanku. Eliézer, lebo sa modlí, ale aj obzerá sa okolo seba, aj Pán Boh, pretože neopúšťa tých, ktorých si vyvolil, ale riadi ich myšlienky aj plány.

Elíezer potreboval od Boha nejaké znamenie, aby pochopil, ktorú si Pán Boh vyvolil. **Nechcel dať na svoje pocity, na ľudskú krásu či dobrý prvý dojem, ale chcel splniť Božiu vôľu**, preto sa modlil: **24:12-14**. Boh hneď odpovedá na modlitbu. Má to ale Elíezer šťastie – ešte sa ani nedomodlí a splnenie jeho prosby už stojí vedľa neho. **Niekedy sa to stáva aj nám, ale oveľa častejšie si musíme na splnenie prosieb počkať**. Občas aj veľmi dlhý čas. Načo sa teda máme modliť, keď si Pán Boh aj tak robí, čo chce? Je to preto, aby sme sa naučili prijímať Božie dary a svojou modlitbou sa stávame súčasťou toho, čo sa deje, čo je Božia vôľa. ***Modlitbou neotvárame uši, oči či srdce nášho Pána, ale naše, aby sme mohli prijímať všetko, čo nám Pán Boh dáva, lebo to potrebujeme.***

Splnenie modlitieb prichádza a je dokonalé. Abrahám nezabúda poďakovať **24:26-27**.

Samozrejme to nie je všetko: teraz treba vypýtať nevestu od rodičov. Rebeka súhlasila, že odíde za Izákom, ale či jej to dovoľia najbližší... Elíezer je srdečne prijatý, ale skôr ako prijme ich pohostinnosť, musí vybaviť to, pre čo prišiel. Na jeho veľké prekvapenie reagovali zvláštnym spôsobom: **24:50** – uvedomovali si, že na ich slove až tak nezáleží, skôr je všetko na Bohu a na Rebeke. A ona sa rozhoduje, aj na základe Elíezerovho prístupu. **Pán Boh nám občas pošle do cesty takých anjelov, ktorí nám pomáhajú správne sa rozhodovať, správne konať**. Prostredníctvom ľudskej lásky, záujmu a služby, sme aj my obohatení a napravení na správnu cestu. A tak sa Rebeka rozhodla: idem.

Neviem, či si vy ešte pamätáte sobáš, ktoré nevznikli z lásky, ale z praktických dôvodov? Je to zvláštne, ak sa tí dvaja ani nepoznajú a majú sa vziať, ani sa neľúbili a teraz sa majú milovať, ani si nič nevyskúšali a predsa budú spolu fungovať. Je to priam až zázrak. Ale toto sa presne deje Rebeke a Izákovi. On už na ňu čaká – muž potrebuje ženu v živote. Sedí a premýšľa, či príde a aká bude. Izák vyšiel na pole a možno sa modlil, aby Pán Boh urobil všetko, čo najlepšie. **24:67** Byť závislým na Bohu, dôverovať Mu a modliť sa k Nemu, sa vyplatilo. To On spojil tých, ktorí ďalej ponosú požehnanie Abraháma.

ES 481

Abrahám mal ešte jednu ženu, ktorá mu porodila synov, ale oni boli podobní Izmaelovi, nie Izákovi. Len on bol synom zaslúbenia. Ostatní jeho bratia boli nepriateľmi. Hoci Izmael stál po boku brata Izáka pri pochovávaní otca do jaskyne Machpéla na poli Efróna, naproti Mamré, vedľa jeho ženy Sáry.

Správa o smrti Abraháma je vsutku strohá. Asi je to preto, aby sme sa naučili, že o mŕtvych sa už starať nemáme, oni sú v Božích rukách. Viac sa máme sústrediť na tých, ktorí žijú, na to ako žijeme, kým sme na tomto svete. Tak sa má Izák sústrediť na to, čo príde a na tých, ktorých mu Pán Boh pošle do cesty a samozrejme na požehnanie, ktoré má niesť ďalej. Ako napísal jeden starý otec svojmu vnukovi: „*od Abraháma až k môjmu vlastnému otcovi prenášali otcovia pravdu, ktorá žila v ich tele a teraz žije v tom mojom. Či nemám tú pravdu niesť ďalej tým, ktorí zo mňa vyšli? Prijmeš ju odo mňa, dieťa moje? Ponesieš ju ďalej? Alebo to vzdáš kvôli nejakej inej väčšej pravde? Ale takú sotva nájdeš*“. Kiežby sme aj my takto dokázali odovzdať pravdu o Kristovi deťom, vnúčatám, aby sa šírila aj v našej rodinnej línii ďalej, kým sa nestretneme všetci tam, kde pravdu spoznáme tvárou v tvár.

